

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

28 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Ion GUZUN
Boris TALPĂ
Anatolie ȚURCAN

a examinat admisibilitatea în principiu a recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 august 2022, în cauza penală privind-l pe

MOLDOVANU Viorel XXXXX, născut
la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.07.2022 – 21.07.2022;

Instanța de apel: 11.08.2022 – 30.08.2022;

Instanța de recurs: 21.11.2022 – 28.06.2023.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Drochia, sediul Glodeni, din 21 iulie 2022, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, Moldovanu Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1013 unități convenționale, echivalentul a 50.650 lei.

S-au încasat de la Moldovanu Viorel în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 128 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la data de 04.07.2022 la orele 02:03 la Inspectoratul de Poliție Glodeni a parvenit înștiințarea telefonică nr. XXXXX a lui Bălănicu Dumitru, locuitor al XXXXX, precum că a fost bătut de 3 persoane, pentru a cărui caz la fața locului s-au deplasat cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu XXXXX angajații de poliție al Inspectoratului de Poliție Glodeni, Costăș Serghei și Iliescu Andrei, care în baza Graficului echipelor de patrulare și reacționare operativă aprobat de către șeful Inspectoratului de Poliție Glodeni la 29.06.2022 erau implicați în serviciu în cadrul echipei de patrulare și reacționare operativă a IP Glodeni ca persoane cu funcții de răspundere cu atribuții de prevenire și curmare a infracțiunilor.

Deplasându-se la fața locului, Costăș Serghei și Iliescu Andrei au stabilit că în maltratarea lui Bălănici Dumitru a fost implicat Moldovanu Viorel, care a fost condus la IMSP Spitalul raional Glodeni în vederea efectuării examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, a stării de ebrietate și naturii ei, unde aproximativ la orele 08:00 Moldovanu Viorel, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, aflându-se pe pragul IMSP Spitalul raional Glodeni, intenționat, având scopul de sistare a activității de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul său, s-a adresat timp de câteva minute în adresa lui Costăș Serghei cu cuvinte necenzurate, precum și a aplicat violență nepericuloasă pentru viață față de ultimul, exprimată prin apucarea acestuia cu ambele mâini și compresarea gâtului, precum și l-a amenințat pe Costăș Sergiu cu moartea, acțiuni care au fost stopate în urma intervenției lui Iliescu Andrei.

Ca rezultat al acțiunilor infraționale ale lui Moldovanu Viorel, partea vătămată Costăș Sergiu a primit, conform raportului de expertiză judiciară nr.202238P0176 din 08.08.2022, leziuni corporale sub formă de sector excoriate în regiunea gâtului bilateral, care au fost produse prin mecanism de compresiune cu mâinile, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Moldovanu Viorel au întrunit elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal- *aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, *a fost atacată cu apel de către procuror*, care a solicitat casarea sentinței în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia lui Moldovanu Viorel în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel acuzatorul de stat a reiterat prevederile art. 61 și 75 Cod penal, a indicat că pedeapsa sub formă de amendă aplicată în privința lui Moldovanu Viorel este prea blândă în raport cu acțiunile comise de către acesta, și anume cu aplicarea violenței asupra persoanei cu funcție de răspundere, că el anterior a fost condamnat, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu a făcut concluziile necesare și nu a pășit pe calea corijării, săvârșind din nou o infracțiune mai puțin gravă. Astfel, în opinia apelantului, pedeapsa prea blândă nu poate servi ca temei de reeducare și îndreptare a acestuia, nu poate preîntâmpina săvârșirea de către acesta a noilor infracțiuni și nu duce la restabilirea echității sociale, considerând că pedeapsa echitabilă pentru acțiunile comise de către Moldovanu Viorel este închisoarea.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 30 august 2022, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, Curtea de Apel Bălți a menționat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespundea probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Potrivit textului apelului se invoca că pedeapsa stabilită sub formă de amendă este una prea blândă, care nu corespunde cu gravitatea infracțiunii săvârșite, cu consecințele survenite în rezultatul comiterii infracțiunii și nu este echitabilă în coraport cu valorile sociale lezate.

Ca răspuns la argumentele apelului, Colegiul penal al instanței de apel a considerat necesar de a respinge apelul declarat de procuror în partea individualizării pedepsei inculpatului din următoarele considerente.

Cu referire la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de apel verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, motiv din care apelul acuzatorului de stat urma a fi respins ca nefondat.

La caz, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise. Astfel, inculpatul și-a recunoscut vina, anterior a fost condamnat, însă antecedentele penale sunt stinse, are la întreținere 3 copii minori, deține gradul III de invaliditate, având nevoie în permanență de supravegherea medicului de familie și tratament intens, la domiciliu se caracterizează satisfăcător, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se afla, partea vătămată nu are pretenții de ordin material sau moral, prezența circumstanțelor atenuante - căința sinceră, prezența circumstanțelor agravante - comiterea infracțiunii în stare de ebrietate.

Astfel, speței sunt incidente prevederile art. 78 alin. (4) Cod penal, potrivit căruia în caz de concurs al circumstanțelor agravante și celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

Subsecvent s-a reiterată că, potrivit art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, reieșind din circumstanțele date s-a constatat că, prima instanță just a conchis că scopul pedepsei poate fi asigurat și fără izolarea inculpatului de societate,

prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă în cuantum nominalizat în dispozitivul sentinței.

Soluția instanței de judecată s-a întemeiat pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992 cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”.

De asemenea, Recomandarea Comitetului de Miniștri a statelor membre referitoare la consistența la aplicarea pedepselor R(92)714 stabilește că, „condamnările anterioare nu trebuie să fie folosite automat împotriva inculpatului”.

Instanța de apel constată faptul că, inculpatul până la depunerea apelului a executat pedeapsa stabilită acestuia sub formă de amendă, fapt confirmat prin ordinul de încasarea a numerarului nr. 413518 din 22.07.2022, cât și a cheltuielilor de judecată în folosul statului, ceea ce indică că acesta a conștientizat gravitatea faptelor, iar scopul legii penale a fost deja atins.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a emis o sentință motivată și întemeiată în privința lui Moldovanu Viorel și i-a aplicat o pedeapsă echitabilă conform părții generale a Codului penal și în strictă conformitate cu prevederile părții speciale, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *procurorul a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel.

În motivare recurentul a indicat că:

- decizia instanței de apel privind menținerea sentinței este neîntemeiată și neproporțională circumstanțelor stabilite de cauză;

- instanța de fond și cea de apel incorect au aplicat față de inculpat pedeapsă sub formă de amendă, cea mai blândă pedeapsă stabilită de Codul penal;

- inculpatul este învinuit de comiterea a unei infracțiuni mai puțin grave, contra autorităților publice și securității de stat, săvârșită cu intenție. La locul de trai se

caracterizează satisfăcător. Conform cazierului contravențional, în perioada 01.01.2021 până la 04.07.2022 a comis 3 contravenții;

- instanțele de judecată, la stabilirea pedepsei lui Moldovanu Viorel urma să i-a în considerație faptul că inculpatul, fiind anterior în conflict cu legea, nu și-a făcut careva concluzii pentru sine, nu a pășit pe calea corijării, dar a comis din nou o infracțiune mai puțin gravă. Acest fapt denotă că inculpatul este predispus și în continuare de a săvârși acțiuni infracționale, prin ce prezintă un pericol social sporit pentru societate;

- atingerea scopului pedepsei penale ca mijloc de corectare și reeducare a lui Moldovanu Viorel, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia, poate fi atinsă numai prin privarea lui de libertate;

- infracțiunea de comiterea căreia este învinuit Moldovanu Viorel a fost comisă asupra unor persoane în legătură cu îndeplinirea de aceștia a obligațiilor lor de serviciu de prevenire și curmare a infracțiunilor, iar scopul acțiunilor lui Moldovanu Viorel a fost sistarea activității de serviciu a acestor persoane și schimbării caracterului activității date în interesul lui Moldovanu Viorel;

- infracțiunea dată a fost comisă de inculpatul în stare de ebrietate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Din conținutul recursului se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, menționând că prin decizia contestată, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă raportată la faptele comise de acesta, de aceea, la caz, a fost aplicată pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, instanța nemotivându-și suficient hotărârea în acest aspect, adică critică individualizarea pedepsei.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă instanța de recurs precizează că recurentul, referindu-se la pct. 6 din norma menționată, a indicat că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se*

întemeiază soluția, fără a-și argumenta temeiul invocat, ceea ce rezultă că acesta este introdus cu titlu declarativ și urmează a fi respins ca neîntemeiat.

Privitor la temeiul de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, recurentul menționează că prin decizia contestată, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă raportată la faptele comise de acesta, de aceea, la caz, a fost aplicată pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, instanța nemotivându-și suficient hotărârea în acest aspect.

Așadar, cu referire la criticile invocate de partea acuzării precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că acuzarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticile enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală, a ținut cont de motivele expuse de instanța precedentă, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Moldovanu Viorel de săvârșirea infracțiunilor incriminate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Instanța de apel și-a motivat concluzia referitoare la pedeapsă prin statuarea faptului că a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana vinovatului, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul, or conform alin. (1) art. 75 Cod penal *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod.*

Colegiul penal menționează că prevederile legale în această privință au fost respectate, iar criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4-5, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, faptul că antecedentele penale sunt stinse, ultimul deține gradul III de invaliditate, prezența

circumstanțelor ce atenuază/ agravează răspunderea (căința sinceră și comiterea infracțiunii în stare de ebrietate), la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Suplimentar, procurorul prin invocarea excluderii pedepsei non privative de libertate nu a prezentat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse privative de libertate cu executare reală, or, criticile formulate de procuror au fost discutate în instanța de apel și la judecarea cauzei penale instanța de apel a ținut cont de solicitările acuzării și apărării în soluția de condamnare și individualizare a pedepsei, și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei casate.

Or, Colegiul penal statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, inculpatul a achitat amenda stabilită de prima instanță în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (3¹) Cod penal, dovada fiind anexată la materialele cauzei (f.d. 146), și totodată a încasat în contul statului cheltuieli de judecată în mărime de 128 lei (f.d. 145).

Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice alegațiile procurorului privitor la intervenția în modalitatea de executare a pedepsei stabilite de prima instanță.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, care corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză, fapt ce permite declararea inadmisibilității recursului pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului pedeapsa individualizată conform prevederilor legale, astfel încât recursul ordinar declarat de procuror este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul înaintat de procuror sunt vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 august 2022, în cauza penală privindu-l pe MOLDOVANU Viorel XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 iulie 2023.

Președinte

Ion GUZUN

Judecător

Boris TALPĂ

Judecător

Anatolie ȚURCAN